

Andreis je dušom i tijelom vezan za naš Split. U njemu se rodio (19. III. 1909), odgojio i školovao. Romanistiku je studirao u Zagrebu i Rimu, a poslije i muziku na zagrebačkom Konzervatoriju. Predavao je najprije kao gimnazijski profesor u Šibeniku, Herceg Novom i Splitu, a od 1945. je profesor povijesti glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Osnivač je Historijskog odjela i Muzikološkog instituta na toj Akademiji. Redoviti je član Jugoslavenske Akademije u Zagrebu i nosilac više glazbenih i republičkih nagrada. Bez njegovog udjela ne može zamisliti poslijeratna hrvatska muzikologija.

Ne više nego učenjak Josip Andreis je bio u prvom redu čovjek, dobar, plemenit, savjestan, radišan i skroman. Njegovi studenti i kolege ne mogu zaboraviti »Pinove« prijateljske pojave, spremnosti na pomoć i nesebičnog humanizma. Svoj humanitet je temeljio na iskrenoj vjeri, kršćanskom shvaćanju svijeta i odanosti svojoj Crkvi. Svoje pisanje je počeo u *Luči* i nastavio u *Sv. Ceciliji*. Pred rat je predavao u splitskoj sjemenišnoj gimnaziji, pratio je rad naše *Crkve u svijetu* i veselio se uspjesima Crkve uopće. I Crkva i Narod duguju mu veliku zahvalnost.

U svom životu se je Andreis nadahnjivao Orfejom, legendarnim pjesnikom, sviračem i znalцем orfejskih misterija, sinom muze Kaliope i vjernim suprugom nimfe Euridike. Preuzevši njegovu liru u svoje ruke, Andreis je postao suvremeni hrvatski Orfej. Prijatelj muza, on će i u smrti krotiti hadske kerbere i, otkrivši nam mnoge glazbene misterije, ostat će zauvijek naš »Vječni Orfej«.

NEMA SVITANJA

Janko N. Ivanović

zemlja sam
kojoj vatra
i voda
ne mogu ništa
nauditi
guste magle
kušaju izdati
požar u srcu
nove nepogode
znak na sedmom nebu
usidrio se u očima
da raslinje bola natkrije
u duši što mi
ranjenu pticu budi
nema svitanja
za onog tko je proklet
i vezan za gorku
istinu kidanja

Iz neobjavljene zbirke VRIJEME PREVIRANJA